

NAGY ATTILA

Az a néhány

Az a néhány arc
Az a kevés mosoly
Az a könny az arcon
Hogy eléje omolj

Kézen a megfakult erek
Szempillák szemöldök-ereszek
S a lombok mindezek felett
Egy nagyszülő ahogy nevet

Merengek mert most ez a jó
Görög vizeken visz hajó
Oda ahol az ég s a föld
Nem azért van hogy örököld

Eltűnni hosszan épen nevetve
A végtelenbe beleszeretve
Ringani mint egy kisgyerek
Kit ringatnak szelíd meleg szelek

2020. május 30., Vadad

A vers a fényre araszol

I.m. Pilinszky és Székely János

Írom a verset: hallgatok.
Álomban, némán ballagok.
Este van, ég a sarki fény.
Ódöng előttem: alki, vén.

János úr súgja: ne siess!
A sor, ha késik, csak kiles
Magának – nem hagy el soha
A vers, az édes mostoha.

Álomban, némán ballagok.
Bimbóik ontják parlagok:
Csukódik, nyílik benn a sor,
A vers a fényre araszol...